

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

De eadem re. clxxii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

clericis, quàm laicis concessum est, quantò magis de Episcopis seruari còuenit? Nam si ipse metropolitanum, aut iudices suspectos habuerit, aut infestos senserit, apud primatem dioceseos, aut apud Romanæ sedis pontificè iudicetur.

De accusatoribus & testibus Episcoporum.

Cap. CLXXI.

OMNES ergo qui in recta fide suspecti sunt, in accusationem sacerdotum, & eorum super quorum fide non hæsitatur, minimè recipiãtur, & in testimonio dubij habeantur. Infirmari ergo oportet eorum vocem, de quorum fide dubitatur: nec eis omnino est credendum, qui rectam fidem ignorant. Quærendum ergo est in iudicio, cuius sit conuersationis ac fidei is qui accusat, & is qui accusatur, quoniam hi qui non sunt rectæ conuersationis ac fidei, & quorum vita est accusabilis, non permittendi sunt eos accusare: & quorum fides, vita, & libertas nescitur, & viles personæ in eorum non recipiantur accusatione. Rimandæ verò sunt accusatorum enucleatim personæ, quæ sine scripto difficilè, per scriptum autem nunquam recipiantur: quia per scripturam nullus accusari potest: sed propria voce & præsentate eo, què accusare voluerit, suam quisque agat accusationem, nec, absente eo què accusare voluerit, quisquã accusator credatur. Similiter testes per quacunque scripturã testimonium nõ dicant, nec de aliis causis vel negociis testimonium dicant, nisi de his, quæ sub præsentate eorũ acta esse noscuntur. Accusatoris verò con sanguinei aduersus eos testimonium, nec dicant, nec eorum familiares, vel de domibus eorum prodeuntes: sed si voluerint, & in inuicem consenserint, inter se parentes testificentur, & non in alios: nec accusatores vel testes suspecti recipiantur: quia propinquitatis & familiaritatis ac dominationis affectio veritatem impedire solet.

De eadem re.

Cap. CLXXII.

Accusatores autem episcoporum & testes, super quibus rogastis, absque vlla infamia, aut suspitione, vel manifesta macula & vera fide pleniter instructi esse debent: & tales quales ad sacerdotium eligere diuina iubet authoritas. Quoniam sacerdotes, vt antiquorũ tradit au-

Ex decr. Calist. pæ episcopis p Gal liam constitutis, cap. 17.

Ex decr. Damasi papa Ste phano & vniuersis

E

episcopis thortas, criminari non possunt, nec in eos testificari, qui
Africa ad eundem non debent, nec possunt prouehi honorem.

missis, ca.
10.

Quae sint infames personae. Cap. CLXXIII.

Ex epist.
Stephani
papae ad
Hilariū.

INFAMES autem esse eas personas dicimus, quae pro aliqua culpa notantur infamia, id est, omnes qui Christianae legis normam abiiciunt, & statuta Ecclesiastica contemnunt. Similiter fures, sacrilegos, & omnes capitalibus criminibus irretitos, sepulchrorum quoque violatores, & apostolorum atque successorum eorum religiosa sanctorum patrum statuta libenter violantes: & omnes qui aduersus patres armantur, qui in omnimundo infamia notantur. Similiter & incestuosos, homicidas, periuros, raptos, maleficos, beneficos, adulteros, de bellis fugientes, & qui indigna sibi petunt loca tenere, aut facultates Ecclesiae abstrahunt iniuste, & qui fratres calumniantur, aut accusant, & non probant: vel qui contra innocentes principum animos ad iracundiam prouocant, & omnes anathematizatos, vel pro suis sceleribus ab Ecclesia expulsos, & omnes quos ecclesiastica vel seculi leges infames pronunciant: nec seruos ante legitimam libertatem, nec poenitentes, nec dygamos, nec eos qui curiae deseruiunt, vel qui non sunt integri corpore, aut sanam non habent mentem vel intellectum, aut inobediētes sanctorum decretis existunt. Hi omnes nec ad sacros gradus debent prouehi, nec isti, nec liberti, neque suspecti, neque rectam fidem, vel dignam conuersationem non habentes, summos sacerdotes possunt accusare.

De Episcopo accusato, & ab accusatoribus recipiendis, & uocatione. Cap. CLXXIII.

Ex decr.
Felici papae
episcopi
p Gal
liam costi
tutis mis
sis, ca. 9.

SI quis episcopus ab illis accusatoribus, qui recipiendi sunt, fuerit accusatus: postquam ipse ab eis charitatiuē conuentus fuerit, ut ipsam causam emendet, & eam corrigere noluerit: non olim, sed tunc ad summos primates causam eius canonicē deferatur. Qui in congruo loco infra ipsam prouinciam tempore congruo, id est, autumnali, vel aestiuo, concilium regulariter conuocare debent, ita, ut ab omnibus eiusdem prouinciae episcopis mihi audiatur. Quo & ipse regulariter conuocatus, si eum aut infirmitas, aut alia grauis necessitas non detinuerit, adesse debet: quia